

Lezen: Ezra 4:24-5:2 en Haggai 2:1-9

Tekst: Ezra 3:10-13

Slide   **Bouwen aan Gods koninkrijk (2)**

Moet je nou danken of janken?

Dat is de vraag die ik vaak tegenkom rondom het avondmaal.

Moet je nou juichen of buigen?

Ik hoor mensen zeggen: het avondmaal is een serieuze zaak. Je wordt bepaald bij je zonden. Je moet terugdenken aan de kruisiging van Jezus. En waarom dat nodig was. Dus daarbij past een serieuze sfeer. Bijna somber. Wees doordrongen van je zonden.

Ik hoor mensen zeggen: het avondmaal, dat is een feest van bevrijding. Je bent verlost van je zonden. Waarom zou je niet huppelend naar voren gaan? Waarom zouden we niet lachen? Jezus neemt onze zonden van ons af! Daarbij past een blije sfeer. Wees doordrongen van je vrijheid.

Moet je nou danken of janken?

Moet je nou juichen of buigen?

In onze tekst heb je hetzelfde.

Slide   Temperament en accent

Vorige week zagen we dat een deel van de Joden terugkeerde uit de ballingschap. Om de tempel te herbouwen. En de muren van Jeruzalem. We zagen toen dat het altaar herbouwd is, maar de rest van de tempel nog niet.

Ze hebben sindsdien doorgewerkt. En we zijn nu anderhalf jaar verder. Al het puin is verwijderd, de bouwplaats is schoongemaakt. Er kan rondom het altaar een gebouw gaan verschijnen. En dus zijn er fundamenten gelegd. Een mooi moment om feest te vieren. Een soort pannebier: er is een mijlpaal bereikt.

En dat doen ze dan ook. Ze pakken oude tradities weer op. Gewaden, zangers, priesters, Levieten. Allemaal zoals David het voorgeschreven had. Ze beginnen te zingen van Gods trouw. Zoals we vorige week zagen: daar begint alles mee. En dus is dat hun lied. *Loof de HEER want hij is goed. Eeuwig duurt zijn trouw.*

Het volk begint te juichen en te feesten. Want er is een nieuw begin! Tegelijk begint een andere groep heel andere emoties te laten zien. Ze zingen misschien wel mee, maar met tranen in hun ogen. Want wat valt dat nieuwe begin tegen. Zij weten nog van de tempel die er stond! Van de pracht en de praal van Salomo's rijkdom. En nu is het zo armetierig. Zo ongelooflijk minimaal. Geen reden tot juichen.

Misschien denken ze ook wel terug aan de straf. Aan het feit dat de tempel niet voor niets verwoest was. Ze staan stil bij hun schuld. En houden hun hart vast: zou het nu wel goed gaan?

Moet je nou juichen of buigen? Danken of janken?

Deze uitersten. En alles er tussen in. Die kom je veel vaker tegen.

Er zijn gemeentes waar alleen maar gejuicht wordt. Waar het altijd vrolijk is en veel vrijheid beleefd wordt. Je vindt die gemeentes veel in de Evangelische hoek. Ik denk wel eens dat het niet alleen met geloof te maken heeft, maar ook met temperament. Mensen die van zichzelf al *outgoing* zijn. Extravert en optimistisch. Die voelen zich daar het prettigst bij.

Er zijn ook gemeentes waar het veel gaat over je zonden. Waar een ingetogen en soms donkere sfeer heerst. Je vindt die gemeentes meer in de Reformatorische hoek. Ook hier heeft het volgens mij niet alleen met geloof te maken. Het temperament van deze mensen past bij deze beleving.

En in beide temperamenten worden dus eigen accenten gelegd. De vraag is: welk accent is nu het juiste? Moet je juichen of buigen? Moet je danken of janken?

In onze tekst zie je iets prachtigs ontstaan.

Slide   Beide accenten zijn nodig bij de bouw

Bij de bouw van Gods koninkrijk zijn beide accenten nodig. Anders wordt het eenzijdig. Het is goed als mensen aandacht vragen voor onze zonden. Dat we leven van genade. Dat we het niet verdienen. En dat we dus goed moeten nadenken over waar we vandaan gered zijn. Zondebesef is nodig in de gemeente.

Het is goed als mensen aandacht vragen voor onze vrijheid. Dat we door die genade ook heel veel mogelijkheden krijgen. Dat we mogen bouwen en elan mogen vertonen. Dat de Geest ons aanvuurt en ruimte geeft. Dat we nieuwe mensen zijn. Ook dat besef is nodig in de gemeente.

En dat zie je prachtig in onze tekst beschreven. Samen zijn deze mensen, zij die juichen en zij die buigen, samen zijn ze het volk van God. En als je iets verderop in Jeruzalem bent, dan hoor je het geluid door elkaar heen. Samensmelten tot één groot loflied op de Heer. Waarin beide elementen, beide kanten dus vertegenwoordigd zijn. Maar samen is het één geluid. Samen beleven ze hun geloof. Hoe verschillend hun insteek ook is. Beide groepen beseffen dat het van God moet komen. en dat hij gered heeft. Daarom loven ze God samen.

Je kunt afgeven op diegene naast je in de bank. Die in jouw ogen te zwaar in het geloof zit. Die te veel de donkere kant belicht. En nadruk legt op de zonde en de noodzaak van berouw. Maar jij kunt niet zonder hem of haar.

En je kunt je oordeel hebben over die blij christen drie plaatsen voor je. Die altijd alleen maar enthousiast zingt als de band er is. Die het veel heeft over vrijheid en vernieuwing en de Geest. Die nadruk legt op staan in de vrijheid. Maar jij kunt niet zonder hem of haar.

Het wordt één geluid. Dat is wat je aan het einde van onze tekst leest. En dat ene geluid is te horen op grote afstand. En zo is de tempel, terwijl de fundamenten pas liggen, nu al een plek waar een getuigenis van uit gaat. Als beide accenten gehoord worden, dan is dat samen met elkaar een roep dat de Heer groot is. Dat hij het moet doen en zal doen. Dat we op hem kunnen vertrouwen. Dat hij ons wil vergeven én wil vernieuwen. Beide zijn nodig voor de bouw van Gods koninkrijk.

En dan wil ik nu nog inzoomen op iets dat we lezen. En wat hiermee te maken heeft.

Haggai schrijft – we lezen dat in vers 2:3 en 9 –

Slide   3 Wie van jullie heeft deze tempel nog in zijn vroegere luister gezien? En hoe ziet hij er nu uit? Jullie denken zeker dat het niets meer kan worden?
9 De luister van deze tempel zal groot zijn, nog groter dan voorheen, zegt de HEER van de hemelse machten.

Maar dat klopt niet met de feiten, zo lijkt het. En toch zegt God bij monde van Haggai: houd vol! Waar baseert hij die bemoediging op?

Slide   Bouwfase 1

De tempel wordt herbouwd. Maar hij haalt het in de verste verte niet bij die van Salomo. Die was veel grootser, rijker aangekleed, vol pracht en praal. En ook de tempel na de uitbreiding door Herodes was niet je van het. Het is nooit meer zo geworden als in de hoogtijdagen van het volk. Als in de tijd van Salomo.

En toch zegt God door Haggai: houd vol. Blijf er aan werken. Aan de bouw van de tempel. Aan de bouw van mijn koninkrijk. Want ik zal mijn luister openbaren. Vrede en voorspoed zullen jullie krijgen.

Als je oppervlakkig kijkt klopt dat van geen kant. Jeruzalem is nooit meer onder vreemde overheersing uit gekomen. Het is geen zelfstandig koninkrijk meer geweest na de ballingschap. En de tempel is nooit meer geworden wat die eens was. Dus waar baseert de Heer zich op?

God reageert dus op het huilen van sommige mensen. Hij zegt dat hij de tempel nog meer luister zal geven dan die van Salomo. Maar hij reageert eigenlijk ook op het juichen van de anderen. Hij zegt als het ware: denk je nou echt dat dit het al is? Ik ga het nog veel groter maken!

En ook tegen jou en mij zegt hij in Haggai: je mag veel verwachten. Veel verwachten van de bouw van mijn tempel. Veel verwachten van de bouw van mijn koninkrijk.

Dat lijkt onzin, want de tempel wordt nooit meer zo mooi als die was. Maar dan heb je buiten Jezus gerekend.

Slide   Bouwfase 2

Vorige week zagen we dat bij het bouwen van Gods koninkrijk altijd hij altijd de eerste is. In de geschiedenis na onze tekst zie je, dat het volk het toch weer zelf wil proberen. Door middel van opstand en oorlog willen ze zichzelf bevrijden. Maar het is tot mislukken gedoemd.

En dan maakt God een nieuw begin. Hij stuurt zijn zoon naar de aarde. En die heeft iets met de tempel. Hij is er vaak. Tot twee keer toe veegt hij het plein schoon als er teveel gehandeld wordt. En als ze hem bedreigen, dan zegt hij iets heel bijzonders. Iets, dat in de oren van Joden als een vloek gezien moet worden. Hij zegt:

Slide Matt. 12:6 'ik zeg u: hier gaat het om meer dan de tempel'

Daarmee bedoelt Jezus: het gaat om mij. Ik ben belangrijker dan de tempel. Ik ben, meer dan dat gebouw in Jeruzalem, de plek waar de hemel de aarde raakt. Waar God zijn koninkrijk wil bouwen. Meer dan de tempel is hier.

En dat blijkt. Op het ultieme moment scheurt het voorhangsel van het heilige der heiligen van boven naar beneden. Op het moment namelijk dat Jezus sterft. Dan is de tempel niet meer nodig. Het duurt ook niet lang meer of hij wordt definitief verwoest. Tot er niet meer dan een Klaagmuur over is.

En als God dus door Haggai belooft dat de mensen nog versteld zullen staan. Dat ze niet moeten huilen om het armzalige van de tempel. En dat ze wel mogen juichen bij het herstel, maar dat het nog veel en veel mooier gaat worden. Dan duidt Haggai volgens mij op Jezus.

In Jezus wordt dat vervuld. Hij staat drie dagen later namelijk op. In al zijn majesteit en schittering. Als hij later verschijnt aan Johannes in het begin van Openbaring. Dan is hij zoveel schitterender dan de tempel ooit geweest is.

Hij is dus de tempel waar Haggai het over heeft. Hij is de plek waar de hemel de aarde raakt. Waar verzoening en herstel gevonden wordt. Waar een nieuw begin gemaakt kan worden. Zoals Haggai zegt: van hier uit zal ik jullie vrede en voorspoed geven. De bouw van Gods rijk van vrede en recht krijgt in Jezus een beslissende impuls.

En dan wil ik naar de derde bouwfase

Slide Bouwfase 3

Want vanuit Jezus Christus. Hij is de hoeksteen. De basis. Vanuit Jezus krijgt het koninkrijk nu al vorm. In de eerste inleidende preek hadden we het over 1 Petrus. Waar het erover gaat dat wij samen een bouwwerk zijn. Levende stenen. God ziet ons als tempel. Als plek waar de hemel de aarde raakt. Waar de Heer zijn voet op aarde zet. Zijn koninkrijk begint te stichten.

Wij zijn Gods tempel. En, nog specifiek: jij bent Gods tempel. Paulus schrijft dat aan de Korintiërs. Dat jouw lijf een tempel is van God. Omdat zijn Geest in je woont. Jij bent degene waar het koninkrijk van Jezus Christus dus gestalte krijgt in deze wereld. Bouwen aan zijn rijk, dat begint in Ezra met de tempel.

En als je dan naar jezelf kijkt. Dan realiseer je je dat vaak niet misschien. Dat in jou Gods koninkrijk voet krijgt in deze wereld. Dat je Jezus mag leven en zo iets van zijn macht laat zien. Iets van zijn stijl, zijn liefde, zijn vrede, zijn recht. Jij bent een tempel van God. En God belooft hier in Haggai, dat hij in jou zijn luister zal openbaren. Zijn grootheid. Zijn koningschap.

Dat zie je misschien nog niet. Je lijkt op die mensen in Ezra, die stonden te treuren bij de fundamenteën, omdat het niet aan hun verwachtingen voldeed. Misschien is er veel zonde in je leven. Veel gebrokenheid. Dingen die veel beter kunnen. Maar de Heer belooft je, dat hij via jou en in jou verder zal bouwen. Dat zijn koninkrijk in jou nog grootser en mooier zal worden.

Het kan ook zijn dat jij één van die mensen bent, die juichend bij de fundamenten stond in Ezra. Die huppelend aan het avondmaal gaat, omdat je weet en vertrouwt dat God in je woont en werkt. Die ervaart dat Jezus in jou en door jou werkt. Ook dan zegt de Heer: denk niet dat dit het al is. Het gaat nog mooier en grootser worden. Laat je gebruiken als bouwsteen van het koninkrijk van Jezus. Juich niet te vroeg. Anders heb je straks geen stem meer over als je ziet waar de Heer nóg meer toe in staat is.

Want dit is wat de Heer belooft aan iedereen, die zijn blik richt op Jezus. Aan iedereen die straks avondmaal gaat vieren. En dus daarmee Jezus in het oog wil houden.

Slide   2 Korintiërs 3:18 'Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd.'

Dat is waar het op uitloopt. Voor juichers en jankers, buigers en dankers. Voor mensen die, met vallen en opstaan, Jezus proberen te volgen in hun leven. Met hun bagage en ballast. Met hun karakter en zoektocht. Hun twijfels en geloof. Hun zekerheden en verwachtingen. Dit is waar het op uitloopt voor jou en mij.

Zoals God in de tijd van Ezra al beloofde: de luister van de tempel. Van jou en mij en ons samen dus. De luister van de tempel zal groot zijn. Nog groter dan voorheen. En van hieruit zal ik vrede en voorspoed geven. Dat is wat hij belooft in brood en wijn.

Ja, dan zijn wij hier een plek waar de hemel de aarde raakt. Waar God woont. En van waaruit hij zijn vrede en voorspoed kan uitdelen in deze wereld. Dank zij Jezus.

Amen